

πολυέλαιος

πολυέλαιος, ο, ουσ. [*<μσν. πολυέλαιος <πολύ + έλαιον>*], κρεμαστό πολύφωτο, ιδίως στις εκκλησίες ή σε πολυτελή σαλόνια: «στο γάμο του είχαν ανάψει όλοι οι πολυέλαιοι», πράγμα που θεωρείται πως έκανε γάμο πολυτελείας·

- *πρόσεξε μην πέσει κανένας πολυέλαιος στο κεφάλι σου!* ειρωνική παρατήρηση σε άτομο που μας λέει πως θα πάει στην εκκλησία, ενώ εμείς γνωρίζουμε πως δε συνηθίζει να εκκλησιάζεται·

- *σιγά τον πολυέλαιο!* λέγεται στην περίπτωση που θεωρούμε κάτι εντελώς ασήμαντο ή που αμφισβητούμε τη σπουδαιότητα ή τη δυσκολία που μας αναφέρει κάποιος πως παρουσιάζει κάποια δουλεία ή υπόθεση: «αγόρασε μια αυτοκινητάρα που δεν υπάρχει όμοιά της. -Σιγά τον πολυέλαιο! || είσαι σίγουρος πως μπορείς να μου τελειώσεις αυτή τη δουλειά; -Σιγά τον πολυέλαιο, αυτή είναι παιχνιδάκι για μένα! || έγινα πτώμα μέχρι να μεταφέρω αυτό το μπαούλο. -Σιγά τον πολυέλαιο!». Συνών. *σιγά στη δουλειά! ή σιγά τη δουλειά! / σιγά στο πράγμα! ή σιγά το πράγμα! / σιγά τ' αβγά! (α) / σιγά τα λάχανα! / σιγά τα ωά! / σπουδαία δουλειά! / σπουδαία τα λάχανα! / σπουδαίο πράγμα! ή σπουδαίο το πράγμα!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας